

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення єдності судової практики (реєстр. № 2203-1 від 05 березня 2014 року)

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики на засіданні 17 квітня 2014 року (протокол № 22) розглянув на відповідність Конституції України проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення єдності судової практики (реєстр. № 2203-1 від 05 березня 2014 року) (далі – Законопроект), поданий народними депутатами України Кошулинським Р.В. та іншими.

Згідно із пояснювальною запискою запровадження положень Законопроекту сприятиме забезпечення єдності судової практики, більш ефективному використанню можливостей вітчизняної правової системи, дотриманню вимог Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод на національному рівні, а також встановленню додаткових гарантій захисту прав і свобод людини з метою виконання судовою владою її завдання щодо здійснення оперативного, якісного та доступного правосуддя. Для досягнення зазначеної мети пропонується внести зміни до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та Кримінального процесуального кодексу України.

Прийняття вказаного Законопроекту, за твердженням авторів, сприятиме вдосконаленню окремих положень законодавства України щодо діяльності Верховного Суду України, підвищенню ефективності діяльності найвищого судового органу у системі судів загальної юрисдикції, впровадженню новітніх технологій в судовий процес, забезпеченням єдності судової практики, що сприятиме реалізації одного з найважливіших прав людини – права на справедливий суд, визначеного статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України Комітет виходить з наступного.

В Конституції України зазначається, що Україна є правою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої і другої статті 55 Основного Закону України в Україні права і свободи людини і громадянина захищаються судом; кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

У частині третьій статті 129 Конституції України встановлено основні засади судочинства, а в пункті 14 частини першої статті 92 Конституції України закріплено, що судоустрій, судочинство і статус суддів визначаються виключно законами України.

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України у своєму висновку на Законопроект рекомендувало прийняти його за основу із урахуванням висловлених пропозицій.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення єдності судової практики (реєстр. № 2203-1 від 05 березня 2014 року), поданий народними депутатами України Кошулинським Р.В. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

В.В. Писаренко